

РЕШЕНИЕ

№ 13192

гр. София, 03.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Боряна Петкова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1997** по описа за **2026** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Т. Й. Д. срещу Решение № 4652/ 22. 12. 2025 г. по НАХД № 14514/2025г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 12 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 25-4332-022859/15.09.2025г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

В касационната жалба се представят аргументи, че оспорваното решение е необосновано и е постановено в нарушение на процесуалния закон. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. М., който поддържа касационната жалба и моли същата да бъде уважена. Ответникът - Началник Сектор ОПП при СДВР не изпраща процесуален представител и не представя отговор по касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, като прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице

срещу решение, което е неблагоприятно за него. Поради това, тя е допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 20.08.2025г. на Т. Й. Д. бил издаден Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ бл. № 021429 за това, че: „на 22. 07. 2025 г. в 19:23 часа в [населено място], по [улица] III след № 474, същият се движи със скорост 95 км.ч./толеранс 3% от 98 км.ч./ при ограничение на скоростта, въведено с п.з. В-26 - 40 км/ч. в населено място. Д. управлява л.а."Джип Г. Ч." с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Д. К. Д.. Нарушението е установено с АТСС CORDON M2 с № MD1197, записваща дата, час, място, скорост, рег. №. Попълнени са два броя декларации по чл. 188 от ЗДвП от собственик и водач. Актът е съставен в ОПП СДВР по преписка № MD4197-2158-39265/2025г. Актът бил връчен на жалбоподателя, като същият го подписал без възражения.

Въз основа на посочения АУАН било издадено Наказателно постановление N 25-4332-022859/15. 09. 2025г. от началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на Т. Д. са наложени административни наказания на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП - "глоба" в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. Д..

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, въз основа на които е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя и към които препраща на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, без да е необходимо да ги повтаря.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

В проведеното съдебно производство са събрани и анализирани всички относими към установяване на нарушението доказателства – за компетентността на органите, за техническото средство, заснело нарушението, за наличието на въведено с пътен знак ограничение в участъка, за собствеността на автомобила и декларацията на лицето, което го е управлявало.

Извършеното нарушение е безспорно доказано, като по безпротиворечив начин в хода на административнонаказателното производство са установени времето и мястото на неговото извършване. Ясно е посочено мястото на установяване на нарушението, както и посоката, в която се е движил автомобилът – приближаване към камерата, която е насочена към [улица], като автомобилът се е движил по бул. Ц. Б. III след номер 474. Не се споделят твърденията в касационната жалба, че не става ясно по отношение на кой именно автомобил е установена превишената скорост. От събраните по делото доказателства, включително представената снимка към АУАН се установява, че именно по отношение на автомобила, управляван от жалбоподателя, е посочена конкретната скорост на движение, време и място на извършеното нарушение.

Неотнесими са възраженията в касационната жалба относно нарушението на Наредба № 18/2011 за сигнализация на пътищата с пътни знаци, доколкото безсъмнено е наличието на поставен знак В26 в процесния участък, който е следвало да бъде съобразен от водача на автомобила.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, предвиждаща, че за превишаване над 50 km/h се налага глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло изводите на районния съд, че в случая не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към мотивите на обжалвания съдебен акт, без да е необходимо да ги повтаря.

Поради това решението на Софийския районен съд е правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4652/ 22. 12. 2025 г. по НАХД № 14514/2025 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 12 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: